

פרשת ויחי

פחז כמים

"הלע יעוצי תללח זא ריבא יבכשמ תילע יכ רתות לא סימכ זחפ" - רמואו נבוארל הנופ וניבא יעקב
יעקב אבינו מלמד אותנו, דרך דברי המוסר שאמר לראובן, לא להיות כמו המים. הטבע של המים הוא שהם כל הזמן רצים וממהרים, הטבע הזה לא טוב אצל האדם. אדם צריך להיות שקול במעשיו ובדיבורו אסור לעשות דברים בפזיזות. לכל מילה יש מחיר, לכן ככל שמרבים בשתיקה כך גם מרבים בהצלחה. הבעיה מתחילה בגלל שיש לאנשים כפירה סמויה. הם חושבים שאולי חס ושלום הקב"ה לא מנהל את העולם כמו שצריך. אך האמת היא שצריך לומר לקב"ה - 'אתה טוב, אתה עושה רק טוב ואתה מטיב לכל, ה' יתברך תעשה כטוב בעיניך'. כי בכל מקרה, ה' יתברך יעשה את הטוב בעיניו, אנחנו צריכים רק לא להפריע. מי שמניח את הכל בידי הקב"ה, הקב"ה שולח לו הרבה ברכה. ומי שיותר מדי עוזר להקב"ה עם מה שצריך לעשות, הקב"ה אומר לו - 'אתה יודע מה? אם אתה יודע לעבוד, אני אתן לך לעבוד לבד, כך זה יהיה הכי טוב', ואז האדם הזה מתחיל להסתבך עם כל מיני דברים. לכן הכי טוב, לתת לבורא עולם **אווהו רבתי ה' לע רלשה**" לנהל את העניינים, הוא מנהל את העולם כבר מספיק זמן והכל עובד. דע עיגת הסנרפה נמזה עיגישכ, היעבה הרתפנ !והז, 'הסנרפ רירצ ינא ה' - 'הל רמול קר רירצ **יכלכלך**" הדלת. אדם רץ לפני שהגיע הזמן, חבל סתם לרוץ, עדיין לא הגיע הזמן! יש משל של החפץ חיים, על איש אחד שקנה כמה ארגזים מהשוק. הוא היה קצת עני המסכן הזה, לא הייתה לו עגלה. ראה אותו גביר אחד רחמן והרים לו את כל הארגזים, אמר לו - 'בוא יש מקום בעגלה שלי'. הושיב אותו על ידו, כיבד אותו! אבל הגביר ראה שהאורח שלו לא מרגיש כל כך בנוח - 'מה אתה צריך? לא נוח לך?' ענה לו העני - 'אני רוצה לשבת מאחורה עם הארגזים' ראה אותו שהוא לוקח את כל הארגזים ושם אותם אחד אחד על הברכיים שלו. 'למה אתה עושה ככה, מה אתה שוטה?' העני התבייש ואמר - 'סלח לי אדוני, אני אדם בעל דרך ארץ ואני עשיתי חשבון נפש, אני הגעתי למסקנה שלא התנהגתי יפה! לא מספיק שאני מכביד עליך, אלא גם שהארגזים שלי יכבידו עליך? לא, אני לא מוכן! לכן אני החלטתי לעזור לך קצת ואת הארגזים לשים על הברכיים שלי'. זה נקרא 'חכמי חלם'! הבעיה שזה לא רק בחלם. יש מיליונים, שממש רוצים לעזור להקב"ה, - להקל מעליו את הכובד של המשא. בורא עולם מרים את כל העולם כולו, עם כל האדמות וכל מה שעליהן, כמו אדם שמרים פקק, הקב"ה מרים את הכל! לכן צריך לבטוח בו ולהיות תלוי בו ואך ורק בו, ולדעת שהוא היחידי שיקבע את הצלחתך והצלחת ילדיך היקרים.

